



TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 30

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures econòmiques (tram. 302-00088/09)

El divuitè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures econòmiques. Presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Herrera.

(Pausa.)

Senyor Herrera, ja pot començar.

Joan Herrera Torres

Moltes gràcies, senyora presidenta. Ahir demanàvem al president quins elements de redistribució d'equitat i de justícia hi havia en la nova política fiscal. I el senyor president, amb molts arguments parlamentaris va apel·lar a l'«esperit de Nadal». Aquest era l'argumentari del president de la Generalitat, i espero que no sigui avui l'argumentari del Grup de Convergència i Unió. Espero més arguments i espero millors formes dels parlamentaris de Convergència i Unió que de la resposta ahir, lamentable resposta del president de la Generalitat. Perquè avui tenim una nova política d'ingressos, on no hi ha cap element de redistribució, on no s'exigeix res a qui més té, a qui més contamina, a qui més especula, per sortir de la crisi, i, de fet, avui, el que ens trobem és amb una continuïtat amb les polítiques de Convergència i Unió, amb anuncis constants de retallades, que el que fan precisament és aturar l'economia i empitjorar encara més la situació.

És per això que volem presentar aquesta moció com una oportunitat, una triple oportunitat, si m'ho permeten. La primera oportunitat: per endreçar el debat, per aconseguir que en aquest Parlament, d'una vegada per totes, encarem el debat

sobre el model del debat del benestar i quins són els límits que no es poden tocar. Vostès, ho sabem, apliquen la teràpia del xoc; apliquen la teràpia del xoc. I després de cava de mal anunci, el superen amb un anunci encara pitjor. Ahir mateix estàvem amb l'impost de la malaltia. Aquest impost que pagues més quan més malalt estàs. I com ho van superar? Encarant el debat? No. Amb una nova teràpia de xoc. Ara retenim l'IRPF de la nòmina que no han pagat als funcionaris. Doncs bé, nosaltres el que diem és que avui el debat sobre l'estat del benestar s'ha de tenir en aquest Parlament. L'hem de tenir els parlamentaris, i és més, sé que això pot anar en contra de la seva estratègia, l'estratègia del Govern i del Grup de Convergència i Unió. Però sap què? Aniria bé; aniria bé, perquè aquest pinyol del Govern, cuit i fet en les escoles de negoci, recuperessin l'ànima com a mínim social cristiana que tenia la Convergència i Unió d'en Jordi Pujol i paressin de fer aquest desmantellament de l'Estat del Benestar a cop de titular, sense encarar el debat sobre el model d'Estat del Benestar en un debat monogràfic.

Segona oportunitat d'aquesta moció: que vostès compleixin amb els compromisos que vostès mateixos han adquirit. Vostès van dir en campanya: no al copagament. Avui tenim l'impost sobre la malaltia. Doncs mirin, si vostès voten la nostra moció, podran fer que el seu Govern compleixi els compromisos de Convergència i Unió. Tenen l'oportunitat, per tant, de comprometre's en allò que s'han compromès davant dels electors. Vostès van dir, ho va dir la senyora Joana Ortega, ho va dir el conseller Mas-Colell: no tocarem els salaris de la funció pública. Ep!, no ho diem els d'Iniciativa, eh?, ho diuen els diaris. Doncs bé, avui, si voten la nostra moció, exigint que es compleixi allò que es va votar en una moció aprovada el 2 de juny podran fer que la senyora Joana Ortega i el senyor Mas-Colell compleixin amb allò que van dir en aquest Parlament, amb allò que van dir davant dels mitjans. Vostès, si voten la nostra moció, podran fer que l'impost sobre les grans fortunes, que, atenció, no és un impost sobre el patrimoni sinó un impost sobre els ingressos anuals –ho va dir el president de la Generalitat en seu parlamentària –es recull en el diari de sessions i es recull també en un diari quasi oficial, *La Vanguardia*– doncs podrem fer que allò que va dir es compleixi.

Per tant, els donem una segona oportunitat, que compleixin amb els seus propis compromisos, que recuperin un component social i que no continuïn desmantellant l'estat del benestar.

Tercera oportunitat: aconseguir que hi hagi una política redistributiva d'ingressos. I mirin, nosaltres els hem plantejat una cosa que vostès plantegen. La taxa turística. Hi estem d'acord. Però la pregunta és: si estem d'acord en això, per què no estem d'acord en altres mesures? Per dogmatisme o per som complaents amb determinats sectors? Per què no imposen la taxa sobre la indústria nuclear? Ho fa Castella - la Manxa; doncs ja els ho responc. O per dogmatisme o perquè vostès són complaents amb els sectors de les elèctriques: 40 milions d'euros. Un impost sobre dipòsits bancaris. Ho fa Extremadura. Però vostès, en canvi, s'hi neguen per activa i per passiva. Una fiscalitat verda amb les emissions de CO2 podrien arribar a ser 153 milions d'euros, podrien anul·lar l'eliminació que van fer de successions, i fins i tot per la gravetat de la situació, que vostès en parlen, no aplicar l'últim tram de successions que va aprovar el Govern d'Entesa. Serien prop de cinc-cents milions d'euros. Podríem aconseguir implementar la major progressivitat en l'IRPF, i no només «demandar perdó»..., perquè no l'abaixem a les grans rendes. Podríem implementar un pla de lluita contra el frau fiscal, no posar-nos a parlar: un pla de lluita contra el frau fiscal, que només amb una reducció del 10 per cent suposaria uns ingressos de mil milions d'euros. Els donem una oportunitat, per tant, que puguin introduir elements de redistribució.

I els plantejem –acabo ja, presidenta– una austeritat ben entesa. Austeritat ben entesa vol dir aquella que no afecta a la vida de la gent. Austeritat ben entesa significa, per exemple, que dels deu fàrmacs més utilitzats es prescriu només el fàrmac més barat: noranta milions d'euros. I així amb un reguitzell de propostes.

Acabo ja, presidenta, per dir que nosaltres el que volem és un Govern que escolti i no que faci callar, un Govern que dialogui amb els agents socials i que no els menystingui, un Govern que pacti i que no imposi, i un Govern, en definitiva, que faci les coses diferents. Senyors de Convergència i Unió: porten més d'un any governant, i en un any..., en un any el que han fet, precisament, és que el país estigui pitjor; i en un any el que fan és, ser incapaços de... (*veus de fons*) dir una

sola mesura de redistribució, d'equitat i de justícia. Tenen l'oportunitat de començar a fer-ho. A veure si aconsegueixen d'aquesta manera que la Convergència i Unió d'avui s'assembli una miqueta a la Convergència i Unió socialcristiana que alguns diuen reclamar.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, per defensar les esmenes presentades, té la paraula en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya l'il·lustre senyor Pere Aragonès –ja que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió acaba de retirar les seves esmenes.

Pere Aragonès i Garcia

Moltes gràcies, presidenta. Des de l'escó estant, nosaltres coincidim amb bona part del plantejament de la moció que avui presenta el Grup d'Iniciativa. És evident que un escenari que ens obliga a la consolidació fiscal en els propers anys, perquè això són uns criteris que estan compartits i que estan impulsant per institucions on aquest Parlament poca cosa, de moment, hi té a dir, mentre sigui el parlament d'una comunitat autònoma, en l'àmbit europeu i també en la dinàmica internacional, la consolidació fiscal, que ens obliga a recórrer menys als mercats financers i apostar més per uns pressupostos equilibrats, com a contrapartida ha de tenir un increment dels ingressos que s'obtenen via impostos. Hi ha dos maneres d'obtenir-los. El Govern de la Generalitat aposta de manera molt significativa en aquests pressupostos, per un augment generalitzat de taxes, que graven els serveis que obtenen els ciutadans de l'Administració.

Des d'Esquerra Republicana, i també d'altres grups, i en aquest sentit coincidim amb una part de la moció del Grup d'Iniciativa, creiem que cal també que aquest augment d'ingressos s'obtingui també d'un increment dels impostos directes, sobre les rendes, sobre determinats sectors de la nostra economia, com per exemple poden ser les entitats de crèdit, i també sobre alguns sectors de producció energètica –en aquest cas s'està parlant de la nuclear– que generen, en termes econòmics, externalitats, o tenen unes externalitats negatives potencials importants

sobre l'economia. Entenem que aquest Parlament, i en això coincidim amb l'apartat 1 de la moció, cal que es faci un debat sobre el futur de l'estat del benestar. Si l'escenari de futur és d'equilibri pressupostari i de recórrer menys al dèficit i per tant menys als mercats financers per finançar polítiques d'avui, el preu no pot ser deixar de fer polítiques de benestar, sinó que cal compensar-les via un increment dels ingressos.

També es fa referència a l'àmbit de la funció pública. Aquesta setmana no ha estat la millor ni molt menys en l'àmbit de la funció pública al nostre país. Realment, podran dir, doncs, si recorden els dijous i els dimarts negres de la borsa

Fitxer 31

... de Nova York, el crack del 29, podem parlar del dimecres negre de la funció pública de Catalunya quan ens vam trobar que hi havia, doncs, una retenció sorpresa d'un IRPF d'una paga que no havien cobrat, que, evidentment, doncs, és una qüestió que ha generat molt i molt de debat. Sí que creiem que hi ha alguns aspectes que a nosaltres ens agradaria perfilar i per això demanem votació separada del punt cinquè, ja que creiem que uns eventuais increments de fiscalitat sobre la benzina poden anar també a finançar polítiques de l'àmbit del transport públic, però no la seva totalitat i, per tant, en aquest sentit demanem votació separada.

I nosaltres hem presentat tres esmenes, i de manera sintètica les exposo. Una sobre el punt 11, en què es demana que s'elimini la darrera reducció de l'impost de successions. En aquest aspecte coincidim plenament amb el Grup Parlamentari d'Iniciativa, en el que no coincidim és en la moratòria sobre l'aplicació de la reforma de la Llei 19/2010, perquè entenem que aquella reforma va dotar, doncs, un model d'impost de successions que deixava al marge les rendes, els patrimonis petits i mitjans, que són els que poden tenir, doncs, una despesa, és a dir, que el seu augment de la despesa marginalment produeix un augment més important del consum i, per tant, podria, creiem que, en aquest sentit, fins i tot també, més enllà

de temes de justícia, fins i tot en termes també de recuperació econòmica, entenem que és la reforma adequada.

I després sobre l'àmbit sanitari el tiquet moderador nosaltres creiem que no ens hi hem d'oposar del tot si va condicionat a aspectes de rendes, si hi ha topalls, d'aquesta proposta absolutament, bé, m'estalvio alguns qualificatius que se'ns ha presentat. Creiem que és una proposta que caldria revisar-se molt més a fons perquè augmentarà les desigualtats al nostre país i penalitzarà els malalts. No és un tiquet moderador el que s'ha presentat en aquest projecte d'acompanyament de pressupostos, sinó que directament és un impost sobre les persones que acudeixen a la farmàcia a proveir-se d'uns medicaments que els hi ha receptat els serveis públics de salut, no se'ls han receptat ells mateixos.

Com que hem presentat aquestes esmenes i el Grup d'Iniciativa pel que ens consta, doncs, no les estima, el que demanàriem també és votació separada dels punts 11, 12 i 13.

Gràcies.

La presidenta

Per fixar la posició té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable vicepresidenta, honorable conseller, il·lustres diputats i diputades, bé, entenc que l'argument econòmic de la seva proposta és generar demanda incrementant la despesa pública per estimular l'economia, i això ho pensen pagar, aquesta despesa, la pensen pagar amb més impostos, incrementant els impostos. Bé, el problema, diputat Herrera, és que els impostos no són neutres i afecten els incentius i el comportament econòmic, i un excés de pressió fiscal el que fa és desincentivar el treball i desincentivar la inversió i, a més a més, també acaba deprimint més encara l'economia, per l'efecte negatiu que té de la demanda privada.

En aquest sentit, doncs, fer referència que si a sobre a Catalunya incrementem la pressió fiscal encara pitjor perquè ens trobem que es produiran els efectes de la deslocalització de les empreses, perquè serem, doncs, una comunitat molt més

cara que les altres. I la deslocalització de les empreses què porta? Doncs, home, un descens de la recaptació i la pèrdua de llocs de treball. Al cap i a la fi la proposta que vostès fan és que el remei és pitjor que la malaltia, i, en aquest aspecte, doncs, dir-li que l'altra opció, que seria la solució o la tesi més keinesiana, que seria finançar la despesa pública amb l'emissió de deute públic, doncs, és el que vostès van fer quan estaven al govern i el resultat d'aquests plantejaments a curt termini ja els sabem, que és una despesa inassumible i un deute asfixiant, i, a més a més, que han portat la Generalitat a la situació en què es troba, que és al llindar de la insolvència.

Aleshores... –sí ja pot riure–, però, certament, evidentment, no donaré suport a aquesta proposta, a aquesta moció que fan vostès, atès que ens trobem que aboca la Generalitat a la fallida i, certament, jo crec que, vaja, no es pot donar suport a aquesta moció per les raons que li he exposat.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, quan analitzem quin és l'estat del benestar que pertoca a una societat el que se'ns diu en el món acadèmic és que s'ha d'ajustar aquest estat de benestar als impostos que paguen aquests ciutadans, és a dir, a més esforç fiscal ha d'haver-hi unes majors prestacions de sanitat, educació, etcètera, no només això, sinó també depenent de la riquesa que genera en el mateix país. Normalment a Europa ho sabem quantificar amb un tant per cent respecte al PIB en despesa en sanitat, en educació, etcètera. A partir d'aquí ens adonem que Catalunya no compleix aquests estàndards per una raó molt clara, i és pel dèficit fiscal que patim.

La fiscalitat que avui es paga a Catalunya sí que en alguns casos és menor d'altres estats de la Unió Europea, però en un tant per cent molt petit respecte de la mitjana. Jo li posaré un exemple. La mitjana de despesa sanitària per càpita a

Europa és de 1.700 euros quan a Catalunya aquest any en prou feines arribarà als 1200, 1250 euros per càpita. Per tant, hem d'abordar el problema de fons que vostè no aborda en la seva moció. Tot i així, aborda altres qüestions a les quals donarem suport, ja li dic, excepte en alguns punts on ens trobaríem amb un dumping fiscal molt evident: aplicar una fiscalitat en determinats àmbits de l'economia provocaria automàticament deslocalitzacions. Nosaltres la taxa sobre pernoctacions turístiques no la veiem clara, això pot crear un efecte desincentivador, podríem trobar altres fórmules, com tampoc el tema dels dipòsits bancaris.

Li dono una altra idea per properes mocions, nosaltres segurament ho presentarem, però es podria aplicar un tipus d'impost sobre caixers automàtics, per exemple, o sobre oficines bancàries, de tal manera que no fos automàticament traslladable al client, a qui és qui té els dipòsits bancaris al pagament d'aquests impost, perquè l'oficina bancària si paguem, si fem pagar un imposto sobre dipòsits bancaris automàticament ho traslladarà al propi client que té aquest dipòsit bancari. Aquí nosaltres ens abstindrem perquè creiem que la filosofia pot ser la correcta i podem abordar aquestes qüestions, però ens preocupa molt el possible efecte de dumping fiscal el fet que ens trobem que l'efecte desitjat d'incrementar la recaptació acabi sent el de la corba de Laffer que és que depèn on situem el nivell impositiu acabem recaptant menys perquè hi ha menys consum, hi ha menys demanda respecte als serveis als quals volem crear un impost específic.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Ciutadans té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Empezamos. Presidenta, diputados, diputadas conseller, vicepresidenta, plantean ustedes algo fundamental en un país normal, que es un pacto fiscal, no este, ¿eh?, uno normal, que es saber cómo pagamos nuestro estado del bienestar y quién lo paga. Podemos optar por unos modelos de fiscalidad progresiva, yo diría

progresista, y unos de fiscalidad regresiva, conservadora, neo, paleo, como queramos, ¿verdad? Aquí hemos optado por la regresividad fiscal, cosa que es formidable, sobretodo para aquellos que tienen mucho, para aquellos que defienden, para aquellos que tienen menos nos parece muy mal. Pero ustedes han cometido, creo, un pequeño error, es que ustedes han presentado una especie de ley ómnibus fiscal, y no copien ustedes los malos hábitos, para eso está la ley de acompañamiento, y ahí seguramente ustedes proponen de una forma más exhaustiva y un poco más trabajada determinados impuestos como el nuclear, como el de las emisiones de CO2, por eso a lo mejor bien fundamentados pueden llegar ustedes a recoger apoyos. Yo por eso vamos a pedir votación separada de los puntos 1, 2, 3, 4 y 5, y votar el resto si no hay otras peticiones de voto separado, porque creemos que esto hay que discutirlo con más profundidad.

–Me quedan todavía treinta y cuatro segundos, ¡qué maravilla! Entonces, por ejemplo, ustedes decían: «No hay que crear dumping fiscal.» No vamos todos al *rest to the bottom*, es decir, a no pagar impuestos, pero es que el estado del bienestar hay que pagarlo. Y no es cuestión de dumping[*#*] social, es una cuestión de determinar que tipo de imposición queremos en función del estado de bienestar que deseemos. Pero, claro, yo creo que más dumping, que no cobrar la nómina..., eso sí que desincentiva a la gente, eh?, pero mucho. Vamos a empezar por pagar las nóminas, y vamos a empezar a asumir un concepto... –acabo, presidenta– ...que es la corresponsabilidad fiscal. La autonomía, el autogobierno se fundamenta también en la corresponsabilidad. U un pequeño detalla, y acabo, los porcentajes que destinamos en salud, en educación y en bienestar respecto a nuestro PIB son absolutos, señores, y en todo estos estamos siempre por debajo de la media de la OCDE. Los porcentajes no son absolutos, son decisiones políticas, y aquí en Catalunya y en el resto de España sistemáticamente hemos preferido gastarnos las cosas en otras cosas, el dinero en otras cosas, y no en salud, en educación y en bienestar, porcentajes que algunos aunque no tenemos la cabeza tan bien amueblada como otros algunas cosas todavía nos entran.

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas...

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya té la paraula l'il·lustre senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Senyora presidenta, senyores i senyors diputats, senyor Herrera, vostè, definitivament, té la malaltia de l'impost, i li dic això perquè vostè presenta una moció en què el 40 per cent dels punts, com no, demana apujar impostos. Sembla que vostè ha agafat el pla electoral o la ponència política en matèria econòmica d'Iniciativa Verds o d'Esquerra Unida i Alternativa i l'ha posat en forma de moció. Vostè demana castigar amb més impostos a qui consumeix electricitat, a qui estalvia, a la indústria, al sector turístic, a qui hereta, i als contribuents en general, per no recaptar ni la meitat del deute que el seu partit va deixar quan tenia la responsabilitat del Departament de Medi Ambient i era el responsable de l'Agència Catalan de l'Aigua i d'Aigües Ter-Llobregat.

Senyor Herrera, i aquesta pregunta també se li pot fer al Govern del senyor Artur Mas, vostè creu que la gent que veu retallat el sou, que veu perillar el lloc de treball, que es troba a l'atur, que veu com la inflació puja, encara vol pagar més impostos? Creu que més impostos és igual a més ocupació? Li pregunto això perquè en la seva interpel·lació vostè va mostrar una gran preocupació per l'atur i quan escoltava a l'últim Ple la interpel·lació que li va fer al conseller d'Economia pensava que vostè avui proposaria mesures per lluitar contra la precarietat laboral o per afavorir la contractació de persones aturades, però en realitat cap proposta en aquest sentit, només ens ha proposat més impostos, convertint-nos definitivament en els fanàtics dels impostos, a més de proposar-nos mantenir els actuals nivells de despesa de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i mínimes propostes sobre estalvis.

Per tant, em sembla, senyor Herrera, del tot agosarat que el seu partit presumeixi de defensar l'estat del benestar i una política impositiva redistributiva quan vostès, Iniciativa Verds en el seu Govern, acompanyats dels seus anteriors socis de Govern, ara a l'oposició, PSC i Esquerra Republicana, Esquerra Republicana ja no sé si tant soci ara. Vostès van portar a terme una política que ara presumeixen de ser redistributiva i d'afavorir l'estat del benestar en què es va destruir més ocupació

que mai, on es van apujar més impostos indirectes que mai i on es van deixar deutes que no venceran fins al segle XXII.

I, finalment, quant al punt 12, farem una abstenció positiva entenent que aquest és un debat que s'ha d'abordar en el debat pressupostari i que noi pot anar en un punt sobre quinze punts d'una moció. Al Partit Popular de Catalunya no compartim la voluntat del Govern del senyor Artur Mas de fer pagar per accedir a la sanitat, els catalans i catalanes mereixen el mateix accés a la sanitat que qualsevol ciutadà de la resta d'Espanya i no el que proposa Convergència i Unió de fer-nos pagar per accedir a la sanitat. No volem ser menys que la resta de ciutadans de la nació espanyola.

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats.

Fitxer 32

La presidenta

Té la paraula a continuació, en nom del Grup Parlamentari Socialista, la il·lustre senyora Montserrat Capdevila. *(Veus de fons.)* Senyora Rocío Martínez-Sampere.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Molt bé, gràcies, presidenta. Per dir-li que nosaltres dels punts 2 al punt 15 hi votarem majoritàriament a favor, no del punt 5 i del punt 11, on li demanem votació separada, que ens abstindrem, exactament pels motius que argumentava fa escassos minuts el senyor Pere Aragonès d'Esquerra Republicana. I també en el punt 10, on votarem simplement la part que diu «establir una taxa turística», perquè em sembla que aquesta taxa turística, que nosaltres hi estem d'acord, la vam presentar en programa electoral, la vam reclamar en la negociació de pressupostos del 2011, s'ha de plantejar diferent de com està actualment plantejada en aquests pressupostos, de forma més equitativa atenent a la diversitat del sector i també amb consens amb el sector.

Dels altres punts hi votarem a favor perquè hi estem bàsicament d'acord, no sempre en el literal i també considerem que ajuntar tots aquests punts en una

moció és una mica excessiu, senyor Herrera, sincerament, però tot i així hi votarem a favor perquè estem a favor d'aturar aquestes mal anomenades negociacions amb la funció pública. I amb l'últim episodi fet amb nocturnitat i «alevosia» d'aquest decret que no els ho paga tot però sí els reté tot.

També estem d'acord en altres temes com insistir molt més i de forma directa en la lluita contra el frau, volem veure els programes d'aquesta lluita contra frau o amb l'impost sobre energia nuclear o d'altres. O en desacord, deixi'm també dir-li, en la manera que s'han formulat moltes de les taxes incloses en aquests pressupostos i aquest punt demana justament aturar les taxes tal com estan anunciades. Perquè jo crec que ningú entén que fem pagar un euro més per la T-10 o que fem pagar un euro a tothom de manera universal per cada factura de medicament que recepta el metge –per cert, que no trien els ciutadans anar-los a comprar, perquè no trien mai estar malalts–, i al mateix temps els estiguem dient a aquests ciutadans: «Vostès pagaran més, però saben què? Tindran menys, tindran menys transport públic i tindran menys sanitat.» Perquè els retallen sanitat en aquest pressupost des del 5 per cent que s'acumula al 10 per cent de l'any passat i, per tant, estem en un 15 per cent acumulat que traspassa tots els límits, que toca l'os del servei públic i de la seva qualitat

Nosaltres, per tant, votarem sí en tots aquests punts, amb les excepcions que ja li he esmentat, presidenta, perquè són punts de discòrdia, són punts de discòrdia amb aquest pressupost, són punts que volem posar sobre la taula i dialogar-los amb el Govern. Això sí, si el Govern vol dialogar, si el Govern vol ser ajudat. Perquè honestament aquests pressupostos, tal com estan plantejats, són molt i molt millorables, perquè tal com estan plantejats no són útils ni per sortir de la crisi, ni contenen un mínim relat equitatiu, progressiu o que destil·li una mínima sensibilitat social, que en aquests moments de dificultat que existeixen, això no els ho negarem mai, és necessària la sensibilitat social.

També votarem, senyor Herrera, a favor del punt 1, perquè efectivament hi ha haver un debat, no el tenim amb calma, no el tenim amb calma al debat pressupostari, hi ha d'haver un debat sobre el nostre estat de benestar perquè el Govern planteja tota l'estona com inevitable coses que són simplement eleccions

polítiques. Hi ha una altra manera de fer els coses hi ha una alternativa possible, hi ha una tria que és aprofitar la situació, complexa, difícil, i retallar per desmantellar i n'hi ha una altra, que és la que defensem nosaltres, que és reformar per preservar. Aquest debat és un debat important, és un debat que s'ha de tenir, polític, amb els ciutadans i, per tant, nosaltres votem a favor de fer aquest Ple extraordinari.

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Té la paraula a continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'il·lustre senyor Josep Maria Llop.

Josep Maria Llop i Rigol

Moltes gràcies, senyora presidenta. Diputades, diputats, la veritat és que la intenció que d'alguna forma ens portava al Grup de Convergència i Unió a debatre aquesta moció era una intenció clarament negociadora, amb ganes d'intentar arribar al màxim possible als màxims acords amb el grup que l'ha presentada, aquesta moció, el grup que l'ha presentada de forma subsegüent a la interpel·lació. No obstant això no ha estat possible principalment per diferències de model.

I, per tant, doncs nosaltres davant d'aquesta situació també hem preferit, i ho dic amb tota franquesa, retirar les nostres esmenes perquè precisament aquesta possibilitat de diàleg i de transacció, precisament amb el grup que planteja aquesta moció no ha estat del tot fàcil en aquest sentit. Per tant, doncs nosaltres això sí que ho hem fet.

Bé, permeti'm també com a introducció de dir-li que, home, hem captat un to una mica –una mica– agressiu, un to que potser..., doncs potser no cal, no? Aquí estem per debatre, però en tot cas no sóc jo aquí per jutjar. Sí que aquest to m'ha posat en la situació de recordar coses que no volia recordar i és allò que anteriorment li ha comentat el diputat Coto que és el nivell altíssim de dèficit que tenim i l'endeutament, ep, a partir de l'1 de gener d'aquest 2012, d'aquí aproximadament quinze dies, una mica menys, diàriament pagarem 6 milions d'euros de deute diaris. Per tant, jo crec que això és una qüestió prou seriosa i que correspon en

bona part, no exclusivament, però sí en bona part, a la gestió que vostès van contribuir a fer de forma important en aquest Govern.

Dit això, dit això jo li voldria comentar algunes coses sobre la seva moció. La primera és què persegueix aquesta moció. I a mi em sembla que, si posem també una mica negre sobre blanc, hi ha dues coses que es desprenen d'aquesta moció. La primera, la primera és que aquesta moció demana que es faci un debat sobre l'estat del benestar, aquesta és la primera cosa que demana aquesta moció.

La segona cosa que aquesta moció d'alguna manera posa damunt la taula, bé, els punts 2 a 15, per tant, un total de catorze punts, tots ells directament o indirectament van adreçats a o bé l'establiment de nous impostos o a l'augment dels impostos ja existents. Per tant, estem davant d'una situació d'increment d'impostos per destinar-los d'una manera o d'una altra al que en podríem anomenar l'estat del benestar.

Bé, jo sobre aquest punt una mica li diria allò que li va dir ja fa unes certes setmanes el mateix president de la Generalitat quan vostè li va posar en una pregunta la possibilitat de fer un debat sobre l'estat del benestar i el tema és bastant clar. Miri, si creuen que s'ha de fer un debat sobre l'estat del benestar, demani'l –demani'l– que hi hagi els suports parlamentaris, doncs, que són necessaris i aquest debat evidentment es farà, no? I, de fet, si no vaig mal informat, el mateix Reglament del Parlament preveu aquesta possibilitat.

Dit això, home, dit això, em sembla també evident que el debat sobre l'estat del benestar té també un component molt clar, és a dir, allà on es produeix realment és en el debat de pressupostos. I, per tant, al debat de pressupostos és allà on realment totes les polítiques d'ingressos i despeses, en el debat de pressupostos, i en les lleis que l'acompanyen com la Llei de mesures financeres i fiscals, es produeixen tots aquests debats, tots aquest debats tant en l'àmbit dels ingressos com en l'àmbit de les despeses i també de les polítiques evidentment de benestar. Per tant, jo el convido al fet que en el debat de pressupostos això, doncs, tots els grups d'aquesta cambra ho puguem fer.

La segona cosa que també li va dir el president quan vostè va fer aquesta pregunta és que, és clar, de fet, tot el que tingui a veure amb el benestar va directíssimament vinculat al creixement i, de moment, escolti, jo crec que allò que hem de procurar principalment en els pressupostos és que hi hagi creixement; si hi ha creixement, hi haurà major benestar social. Per tant, jo crec que aquestes dues polítiques, benestar social i creixement econòmic, van directíssimament vinculades.

Bé, en el cas, doncs, que es demani aquest debat i que arribi a prosperar, doncs jo convido que es faci...

La presidenta

Senyor diputat, se li acaba el temps.

Josep Maria Llop i Rigol

I, per tant, doncs... Acabo, presidenta. Que es faci aquest debat doncs segurament en els pressupostos.

Bé, en segon lloc, ja també per acabar, la resta de mesures que es plantegen són o bé nous impostos o bé incrementar impostos i, clar, això, diríem, de cara al creixement econòmic no és bo, no és el que el país necessita. I, per tant, creiem que nosaltres no podem donar suport a aquesta moció de cap manera.

Bé per tal de..., tindria més coses a comentar-li, però per tal de no allargar-me en el temps només sí que aprofito per dir que nosaltres demanaríem votació separada dels punts 3, perquè en aquest punt hi podem estar d'acord, els punts 14 i 15, doncs que també els podem votar a favor.

Per tant, res més, moltes gràcies, senyores diputades, senyors diputats.

La presidenta

A continuació, té la paraula per pronunciar-se sobre les esmenes que han quedat l'il·lustre senyor Joan Herrera.

Joan Herrera Torres

Gràcies, presidenta. I, abans de pronunciar-me sobre les esmenes, vull demanar unes disculpes pel to, perquè sé que amb al meu to mai em podré posar a l'alçada del to que utilitzen l'amabilitat que vostès utilitzen amb la funció pública, amb els usuaris del transport públic, amb els usuaris de la salut pública, amb els usuaris de l'educació pública, mai podré estar en el seu to. Però, ja els hi dic, amb el to que mai em podré posar d'amabilitat és amb el to que vostès utilitzen amb les grans fortunes, amb qui més té, amb aquest són molt amables, sigui Nadal o no ho sigui. I, per tant, els ho confesso, mai podré ser tan amable com vostès ho són quan després d'un any vostès continuen sent tan amables amb qui més té, fins al punt que no han expressat ni presentat ni una sola proposta amb ells.

En segon lloc, jo avui me n'alegro d'una cosa, vostès apliquen la teràpia del xoc de l'anunci constant. Jo crec que un govern hauria de tenir la responsabilitat de portar en aquest Ple –en aquest Ple– la necessitat de parlar sobre el model d'estat del benestar, però no ho volen fer. És lògic, eh? La teràpia del xoc els està resultant efectiva, la lògica de la por els resulta efectiva. Però avui me n'alegro d'una cosa, que hi han moltes forces polítiques en aquest Parlament, Iniciativa Verds - Esquerra Unida, el PSC, Esquerra Republicana, Ciutadans, Solidaritat, que estan d'acord a fer un debat monogràfic sobre el tema, perquè potser serà la manera que vostès aparquin ja la teràpia del xoc, de l'anunci constant, la teràpia de la por que estan aplicant

I, per tant, és una bona notícia precisament que avui, encara que siguem derrotats, siguem molts i, és més, i que avui això coincideixi amb el primer cop que una enquesta del CEO suspèn un Govern.

Tercer element, sí que lamento una cosa, que vostès tinguin majoria parlamentària per al copagament. Senyor Coto, no enganyi ningú, vostè avui és copartípic que el Govern de la Generalitat tingui un missatge, té una majoria parlamentària per tirar endavant el copagament, amb vostès, sí –sí–, amb vostès, amb vostès quan amb l'abstenció el que plantegen és que poden tirar endavant. I també li haig de dir que em preocupa òbviament el que ha plantejat Esquerra Republicana obrint les portes al fet que Convergència i Unió pugui continuar explorant aquesta línia.

Per últim, avui el frau fiscal se'n deriva de les grans fortunes, el 78 per cent del frau fiscal ve de les grans fortunes, la lluita contra el frau fiscal és una via i la lluita contra el frau fiscal és allò que no es vol explorar. Però, és més, el senyor Mas deia: «Hem de ser com els països de referència.» Amb esforç fiscal estem a la cua d'Europa i la pregunta és on s'ubica la deslocalització en l'impost de l'energia nuclear? Que tancaran Vandellós i la posaran al País Valencià? Enlloc –enlloc. És una qüestió de voluntat política o no, si es té voluntat política o si no es té en determinats sectors econòmics.

El nostre esforç fiscal, la nostra pressió fiscal és l'equivalent a un país de referència potser per al senyor Mas, Estònia. Jo crec que això no són països de referència, que aquells països que se'n surten són aquells que tenen una fiscalitat justa i progressiva. I aquí tenim un problema, un pacte fiscal amb Espanya, però un pacte fiscal entre els catalans que no l'he encarat, un 30,8 per cent de pressió fiscal és ridícul i el que volem és una política fiscal justa per poder-nos-en sortir, perquè si comencem a desinvertir com estem fent en cohesió, en equitat i en inversió, el que farem precisament és anar pel camí del pedregar que, per cert, és exactament allà on estem.

Per tot això esperem que la moció tingui un ampli suport i, en tot cas, sí que considerem que avui hem sumat molts vots per aconseguir allò que aquest Govern no vol fer...

Fitxer 33

un debat monogràfic sobre el model d'Estat del benestar per aparcar la teràpia de xoc i per encetar, en definitiva, una via d'endreçar el debat i garantir que vostès no toquen allò que no han de tocar, els pilars bàsics de l'Estat del benestar.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Senyor Millo.

Josep Enric Millo i Rocher

Gràcies, presidenta. Voldríem demanar, si fóra possible, agrupar la votació d'aquests quinze punts en tres blocs.

La presidenta

Senyor Millo, tinc forces votacions demanades i, potser, ja ho arreglem amb el que jo els explico i, si no, ho canviem. És el mateix, senyor Bertran? Doncs, les propostes que tinc són votar, primer, els punts 1, 2, i 4; després, votar el 3; després, votar el 5; després, votar el 6 i 7, 8 i 9; després, votar el 10; després, l'11; després, 12 i 13 i, després, 14 i 15. I, si hi ha alguna cosa més, votem d'un en un.

(Veus de fons.)

Senyor Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Nosaltres el 7 també voldríem que es votés de forma separada. Ha dit un bloc, em sembla que era 6, 7, 8 i 9, doncs, voldríem que el 7 es votés de forma separada i el 10 també.

La presidenta

El 10 ja estava previst.

Uriel Bertran Arrué

Doncs, el 7.

La presidenta

Senyora Bonet.

Laia Bonet Rull

Sí, presidenta. Tal com havíem comentat, ens interessaria votar el 10 separat, fins a taxa turística, «establir una taxa turística», per una banda, i la resta del 10 per separat.

Gràcies.

La presidenta

Vol dir, simplement, «establir una taxa turística» i, després, la resta. Senyor Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Sí, presidenta. Queríamos también pedir la votación separada del punto número 12.

La presidenta

De? De?

Jordi Cañas Pérez

12, por favor.

La presidenta

M'havia demanat 1, 2, 3, 4, 5 i, ara, el 12.

Jordi Cañas Pérez

El 12, por favor, sí.

La presidenta

A veure, molt bé. Doncs, podem votar, primer, 1, 2 i 4? Senyor Millo.

Josep Enric Millo i Rocher

M'ha semblat entendre que ajuntava els punts 6, 7 i 8 en una sola votació?

La presidenta

6, 8 i 9, perquè el 7 me l'han demanat per separat.

Josep Enric Millo i Rocher

Demaniem treure el 6 d'aquí.

La presidenta

O sigui, 6 per una banda, 7 per una altra, 8 i 9 per una altra.

Doncs, començarem per l'1, 2 i 4 –1, 2 i 4.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 50 vots a favor, 63 en contra i 15 abstencions.

Ara, votarem el punt 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 111 vots a favor i 18 en contra.

Ara, votarem el punt 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 12 vots a favor, 78 en contra i 38 abstencions.

Ara, votarem el punt 6. Senyor Millo, m'ha dit 6, no?, separat? 6.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 46 vots a favor, 63 en contra i 20 abstencions.

Ara, votarem el punt 7.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 48 vots a favor, 78 en contra i 3 abstencions.

Ara, votarem els punts 8 i 9 –8 i 9.

Comença la votació.

Han estat rebutjat per 46 vots a favor, 77 en contra i 6 abstencions.

Ara, votarem el punt 10 en la primera part, que és «establir una taxa turística».

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 47 vots a favor, 78 en contra, 4 abstencions.

Votem la resta del punt 10.

(Veus de fons.)

Passem a la votació del punt 11 –el punt 11.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 23 vots a favor, 77 en contra, 28 abstencions.

Ara, votem els punts 12 i 13. Així? No, senyor Cañas? 12 per una banda? D'acord.

Comencem pel 12.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 42 vots a favor, 63 en contra, 24 abstencions.

Votem el punt 13.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 39 vots a favor, 63 en contra i 27 abstencions.

I votem, finalment, els punts 14 i 15.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 129 vots a favor.